

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/7, Praha 1, o podání žalobce ze dne 29. 5. 2011, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2011, č. j. 3 Na 137/2011 - 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl kasační stížností usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 3. 11. 2011, kterým bylo odmítnuto jeho podání ze dne 29. 5. 2011.

Stěžovatel podáním ze dne 5. 3. 2012 požádal o ustanovení zástupce a osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost (dále jen „žádost“). Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 4. 2012, č. j. 9 Ans 4/2012 - 38, žádost stěžovatele zamítl a současně jej vyzval k úhradě soudního poplatku a doložení splnění podmínky stanovené ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. (tj. předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázání dosažení vysokoškolského právnického vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie), a to ve lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení. Stěžovatel zaslal zdejšímu soudu podání ze dne 4. 6. 2012, kterým *„pověřuje Mgr. Blanku Tůmovou, advokáta určeného k poskytnutí povinné právní služby rozhodnutím orgánu ČAK pod č. j. 1305/12, sídlem Telečská 7, Jihlava, zastupováním před Nejvyšším správním soudem v záležitosti Městským soudem v Praze vydaného rozhodnutí pod značkou 3 Na 137/2011“*. Na základě uvedeného podání Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 17. 8. 2012, č. j. 9 Ans 4/2012 - 53, opětovně vyzval k doložení splnění podmínky stanovené ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. s odůvodněním, že předložené sdělení o pověření advokátky k zastupování v řízení o kasační stížnosti nesplňuje náležitosti plné moci či dohody o právním zastoupení, neboť z

něj není patrný souhlas obou stran (tj. stěžovatele a advokáta) s právním zastoupením stěžovatele v projednávané věci. Současně byl stěžovatel upozorněn na to, že rozhodnutí České advokátní komory o určení advokáta k poskytnutí právní služby bez dalšího nenahrazuje plnou moc, která je nutná pro zastupování stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti (viz ust. § 18 odst. 2 věta poslední zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění), neboť mezi advokátem a stěžovatel musí i přes to dojít k podpisu plné moci či uzavření dohody o právním zastoupení. Stěžovatel na výzvu soudu reagoval sdělením, že výzvě nerozumí a zastoupení doložil již 4. 6. 2012.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení (mj. zastoupení advokátem) a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Stěžovateli bylo usnesením ze dne 17. 8. 2012 jednoznačně sděleno, že pouhým oznámením soudu, že pověřuje advokáta zastupováním v kasačním řízení, není splněna podmínka doložení povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve lhůtě stanovené mu k tomu soudem vadu řízení spočívající v absenci obligatorního právního zastoupení neodstranil, ačkoliv byl o důsledcích neodstranění této vady řádně poučen, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost odmítnout. Zdejší soud dodává, že stěžovatel ve stanovené lhůtě ani později neuhradil ani soudní poplatek za kasační stížnost a požádal o prodloužení lhůty k jeho zaplacení a o povolení splátek, nicméně kasační stížnost se odmítá v důsledku absence jiné procesní podmínky, proto nezaplacení soudního poplatku není v této věci otázkou zásadního významu a soud se jí vzhledem k nesplnění podmínky povinného zastoupení dále nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh (zde kasační stížnost) odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu